

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Parlament Europejski (przedstawiciele: E. Taneva i M. Ecker, pełnomocnicy), Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bauer i R. Meyer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek na podstawie art. 270 TFUE o stwierdzenie nieważności decyzji o ustaleniu wysokości wynagrodzenia skarżącego za styczeń 2014 r., wyrażonej w rozliczeniu wynagrodzenia za ten miesiąc, przekazanym mu w dniu 13 stycznia 2014 r. i będącym pierwszym rozliczeniem, do którego zastosowano art. 65 ust. 4 i art. 66 a regulaminu pracowniczego w brzmieniu wynikającym z art. 1 pkt 44 i 46 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 1023/2013 z dnia 22 października 2013 r. (Dz.U. 2013, L 287, s. 15), które to przepisy przewidują, odpowiednio, zawieszenie stosowania metody aktualizacji wynagrodzeń w latach 2013 i 2014 i ustanowienie składki solidarnościowej z dniem 1 stycznia 2014 r.

Sentencja

- 1) *Skarga zostaje oddalona.*
- 2) *OS zostaje obciążony kosztami postępowania.*
- 3) *Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej pokrywają własne koszty.*

(¹) Dz.U. C 7 z 12.1.2015 (sprawa zarejestrowana początkowo w Sądzie do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej pod sygnaturą F-122/14 i przekazana do Sądu Unii Europejskiej w dniu 1.9.2016).

Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2019 r. – Feral/Komitet Regionów

(Sprawa T-529/16) (¹)

(Służba publiczna – Nowelizacja regulaminu pracowniczego i WZIP, która weszła w życie w dniu 1 stycznia 2014 r. – Rozporządzenie (UE, Euratom) nr 1023/2013 – Składka solidarnościowa obowiązująca od 1 stycznia 2014 r. – Zawieszenie stosowania metody aktualizacji wynagrodzeń za lata 2013 i 2014)

(2020/C 36/30)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Pierre-Alexis Feral (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci J.N. Louis, R. Metz i D. Verbeke)

Strona pozwana: Komitet Regionów (przedstawiciele: J.C. Cañoto Argüelles i S. Bachotet, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata B. Wägenbaura)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Parlament Europejski (przedstawiciele: E. Taneva i M. Ecker, pełnomocnicy), Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bauer i R. Meyer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek na podstawie art. 270 TFUE o stwierdzenie nieważności decyzji o ustaleniu wysokości wynagrodzenia skarżącego za styczeń 2014 r., wyrażonej w rozliczeniu wynagrodzenia za ten miesiąc, przekazanym mu w dniu 13 stycznia 2014 r. i będącym pierwszym rozliczeniem, do którego zastosowano art. 65 ust. 4 i art. 66 a regulaminu pracowniczego w brzmieniu wynikającym z art. 1 ust. 44 i 46 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 1023/2013 z dnia 22 października 2013 r. (Dz.U. 2013, L 287, s. 15), które to przepisy przewidują, odpowiednio, zawieszenie stosowania metody aktualizacji wynagrodzeń w latach 2013 i 2014 oraz ustanowienie składki solidarnościowej z dniem 1 stycznia 2014 r.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Pierre-Alexis Feral zostaje obciążony kosztami postępowania.
- 3) Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 7 z 12.1.2015 (sprawa zarejestrowana początkowo w Sądzie do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej pod sygnaturą F-123/14 i przekazana do Sądu Unii Europejskiej w dniu 1.9.2016).

Wyrok Sądu z dnia 4 grudnia 2019 r. – Billa/EUIPO – Boardriders IP Holdings (Billa)

(Sprawa T-524/18) (¹)

(Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Billa – Wcześniejsze słowne unijne znaki towarowe BILLABONG – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Podobieństwo oznaczeń – Porównanie towarów i usług – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001)

(2020/C 36/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Billa AG (Wiener Neudorf, Austria) (przedstawiciele: adwokaci J. Rether, M. Kinkeldey, J. Rosenhäger i S. Brandstätter)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: J. Ivanauskas i H. O'Neill, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Boardriders IP Holdings LLC (Huntington Beach, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: J. Fish, solicitor i A. Bryson, barrister)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 21 czerwca 2018 r. (sprawa R 2235/2017-4), sprostowaną w dniu 4 października 2018 r., dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Boardriders IP Holdings a Billa.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 21 czerwca 2018 r. (sprawa R 2235/2017-4) w zakresie, w jakim dotyczy ona oznaczanych zgłoszonym znakiem towarowym towarów: „gry”, należących do klasy 28 w rozumieniu Porozumienia Nicejskiego dotyczącego międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków z dnia 15 czerwca 1957 r., ze zmianami.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 399 z 5.11.2018.